

i Grunden? Hvor er der Bevis? Jeg veed det ikke. — Det ærede Medlem sagde fremdeles, at jeg dristede mig ikke til at paastaa, at dette Thing havde Tid til at behandle Finantslovforslaget. So, det er netop det, jeg drifter mig til at paastaa. Naar det er Regjeringens Dufte, som den ærede næstsidste Taler har omhandlet, og naar det er dette Things Dufte at faae Tid, er det ogsaa min Tro, at den kan komme til Stede. Den ærede Regjering er i saa Henseende neppe raadvild; der staar mere end een Udvei tilbage for den. Man kunde jo prøve en midlertidig Finantslov, vi have jo forskellige Recepter til en saadan „Midlertidig“. Hvorfor ikke prøve dem? Hvorfor vil man absolut ud i disse uregelmæssige Tilstande, som man synes at beklage saa meget? — Den sidste ærede Taler sagde, at nu var Moderationens Tid snart omme; det, at han sluttede sig dertil, tydede paa, at Moderationens Tid snart var omme. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar det ikke. Ser jeg paa det Forslag, her er sendt op, maa jeg sige, at uagtet den Konflikt, det andet Thing lever i med Ministeriet, er det et overmaade moderat Forslag (Afbrydelse). — Sa med Undtagelse af Forvarsvesenet er der neppe Spor af Uenighed tilbage; Ministeriet har endog saa kunnet faae Mere, end det vilde have. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds beklagede sig forleden Dag over, at Universitetet maatte gaa med Tiggerposen, som han udtalte sig; men vil han se, hvorledes Universitetet er stillet her, vil han se, at den aarelange Strid, der tidligere har været ført, og som endog har været nævnt at vælte Finantsloven, og som maatte har bidraget sit til, at vi ere komne til at leve under midlertidige Finantslove, er borte med et Bennestrøg, Folkethinget negter ikke i mindste Maade, at dette Understud maa dækkes af Statskassen, uden at der er Tale om at bortfælde Skove eller Signende. Det viser en storartet Smødefommen. Det er ligegyldigt, hvilket Punkt man iøvrigt ser paa for de civile Ministeriers Bedkommende, det vilde være særdeles let at ophjse ved Kalkuler af Exempler, at det er et meget moderat Forslag lige overfor Videnskab, Kunst, Industri, Haandværk, kort sagt Alt, hvad der vedrører de civile Ministerier. De have næsten kunnet faae Mere end de ville have; Grundene til, at Forvarsministerierne stilles anderledes, skal jeg ikke komme ind paa, men naar Stillingen er den, at en Minister stiller sig paa det Standpunkt, at faar han ikke det, han ønsker, negter Folkethinget ham det, saa tager han det alligevel, saa hører vel egentlig al Forhandling derved op. Den

ærede Landstingsmand henvendte sig næsten bebrejdende til mig, som om jeg havde været at tage hans Navn forfængelig. Jeg vil bede den ærede Landstingsmand høre bedre efter. Jeg har slet ikke nævnt det ærede Medlem; men jeg har nævnt den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 4de Kreds som den, der lemfældig bebrejdede Udvalget, at det var kommet saa sent med Betænkningen over Finantslovforslaget, og jeg bemærkede dertil, at Ordføreren imødegik ham, paaviste Grundene dertil, og derefter tab den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Det kunde ikke falde mig ind, saalænge det ærede Medlem ikke havde kastet sig ind i Debatten, at tage hans Navn forfængelig, saa jeg vil derfor bede det ærede Medlem en anden Gang at høre bedre efter, inden han kommer og beskylder mig for noget Saadant.

Mænen: Det var jo ganske vist ikke det 4de Medlem af Landstinget, som der var Tale om; men det glæder mig dog paa denne Maade at have faaet Leilighed til at replicere for min ærede Kollega i Folkethinget; thi det var netop akkurat de samme Grunde, han anførte. Jeg tillod mig at anføre, at det ikke er muligt at svare paa Alt. Naar man f. Ex. paastaar, at Finantsudvalget har hørt saa og saa mange Møder og deraf vil dokumentere dets Flid, saa kan man ikke med Mødernes Antal alene bevise, at man har gjort et virkeligt Arbejde. Det ærede Medlems Kritik af mine Udtalelser skal jeg iøvrigt ikke indlade mig paa, det bliver jo det ærede Medlems Sag, hvorledes han vil opfatte dem; men jeg vil kun tillade mig at fremhæve, at i hele den Tale, vi hørte, har det ærede Medlem ikke anført en eneste Kjendsgjerning for at modbevise mig. Naar jeg henviser til Kjendsgjerningerne som dem, der anklagede Folkethinget, saa tror jeg dog virkelig, at den Kjendsgjerning, at vi først her den 31te Marts, den sidste Dag i Finantsaaret, faae Finantsloven til Behandling, er tilstrækkelig til at vise, at Dadelen ikke kommer fra vore subjektive Formeninger, men fra selve den objektive Tilstand, som Folkethinget har skabt. Det ærede Medlem havde kun en eneste Omstændighed at henviser til som Bevis paa, at jeg skulde have anført halve Sandheder, og det var den, at Ordføreren i det andet Thing skulde have henvist til, at Folkethinget var rede til at gjøre reelle Indrømmelser, og at vi i Henhold til disse Udtalelser fra Ordføreren Side, som ikke engang forelaa trykte i Tidenden, men blev oplæste af det ærede Medlem, skulde have